

Презентація на тему: «Розвиток соціальної інфраструктури для населення в муніципальному утворенні»

Виконав: Ягупов А.Ю

Наукова проблема розвитку соціальної інфраструктури муніципальних утворень є дуже актуальною. З огляду на це виникає необхідність створення умов для вирівнювання рівня розвитку соціальної інфраструктури міських і сільських муніципальних утворень, підвищення ефективності діяльності органів влади різного рівня, меж їх повноважень у цій сфері. Істотні зміни відбуваються в регулюванні соціальної інфраструктури і трансформації її об'єктів, діяльності підприємств (у тому числі з небезпечними і шкідливими умовами праці) й оцінки її впливу на навколишні території, екологічне середовище в населених пунктах. Зменшилися державні і муніципальні витрати на облаштування та підтримку належного санітарного порядку міст і поселень. У результаті значна частина українських міст, селищ і іншого типу місць компактного проживання людей не має привабливого образу, а багато об'єктів соціальної інфраструктури перестали бути такими, змінивши профіль діяльності. Діяльність сучасних органів місцевого самоврядування (ОМСВ) у сфері розвитку соціальної інфраструктури муніципальних утворень заснована на конституційних правах, згідно з якими обумовлені параметри, функції і повноваження місцевого самоврядування і його органів.

Слід зазначити, що останніми роками в Україні сталися певні позитивні зрушення в соціальній інфраструктурі низки деяких муніципальних утворень, які стали учасниками державних цільових програм, орієнтованих на соціально-економічний розвиток регіонів. Позитивно вплинути на розвиток соціальної інфраструктури мають справили поліпшення стану довкілля, створення ефективної систеутилізації відходів виробництва і споживання.

Під муніципальним утворенням розуміємо міське чи сільське поселення, декілька поселень, об'єднаних спільною територією, або частину поселень, у межах яких здійснюється місцеве самоврядування, наявні муніципальна власність, місцевий бюджет і виборні органи місцевого самоврядування. У межах муніципальних утворень функціонують самоврядні територіальні громади, основними умовами розвитку яких виступають функціональна самодостатність та високий рівень соціальної організації. Муніципальне утворення як суб'єкт, що володіє певними ресурсами, у процесі реалізації своєї місії, яка полягає в наданні комплексу послуг територіальній громаді та забезпеченні стандартів життя населення, має використовувати їх ефективно. У більшості випадків для здійснення функцій управління муніципальними утвореннями за такого підходу залучаються професійні менеджери.

Сучасною наукою і практикою важливим елементом соціальної інфраструктури міст і поселень визнається екоінфраструктура, під якою розуміється комплекс мереж, територій, об'єктів і систем природного, природно-антропогенного й антропогенного походження з природним режимом функціонування. Цей комплекс забезпечує умови для підтримувального, збалансованого розвитку природного середовища, збереження ландшафтного і біологічного різноманіття, покращення життєвого середовища. Він створює необхідні сприятливі умови середовища життєдіяльності населення, і таким чином є основою для розвитку інших типів інфраструктури.

- Для формування соціальної інфраструктури в аспекті муніципального управління цим процесом велике значення мають:
- адекватне фінансування, що в сучасних умовах є багатоканальним;
 - система державних соціальних стандартів, яка слугує нормативною базою й інструментом для розрахунку бюджетної потреби та оцінки фактичного виконання бюджетів різних рівнів;
 - середньострокове і довгострокове планування, у тому числі з використанням методу розробки модельного комплексу;
 - інформаційне забезпечення.

Пріоритетне значення для управління розвитком соціальної інфраструктури мають різного рівня програми соціально-економічного розвитку територій і конкретних муніципальних утворень, цільові соціальні програми та проекти. Їх роль для ОМСВ обумовлена як цільовим фінансуванням, так і тим, що в цих документах окреслені найважливіші напрями, показники й ін-дикатори, які дозволяють визначати пріоритети, методи вибору діяльності, оцінювати ефективність діяльності в напрямку розвитку соціальної інфраструктури та її окремих об'єктів.

Формування і розвиток соціальної інфраструктури залежить від установлених правил містобудування, активності громадян у процесі публічних слухань під час ухвалення ОМСВ тих або інших рішень щодо облаштування території. Пріоритетними напрямками управління розвитком елементів соціальної інфраструктури, відповідно до повноважень ОМСВ того або іншого типу муніципального утворення, є розвиток об'єктів соціальної сфери і сервісної діяльності, вулично-дорожньої мережі та системи інформаційного забезпечення об'єктивізації управлінських рішень, що приймаються.

Основою успішного розвитку сфери послуг як елементу соціальної інфраструктури муніципальних утворень є персонал, який здійснює обслуговування. Організація професійного навчання такого персоналу і соціальний контроль якості послуг мають стати пріоритетними напрямками діяльності ОМСВ.

Ефективність діяльності ОМСВ у сфері розвитку соціальної інфраструктури муніципального утворення залежить від адекватної повноваженням і викликам часу організаційно-управлінської роботи, якості кадрів, а також достовірності інформаційного забезпечення.

Наведено моменти зарубіжного досвіду, які можуть знайти успішне застосування в українській практиці програмно-цільового управління розвитком соціальної інфраструктури муніципальних утворень. Зокрема:

- формування спеціалізованих органів, що концентрують кваліфіковані кадри, які здійснюють розробку цільових програм і механізмів розвитку соціальної інфраструктури конкретних муніципальних утворень;
- використання технологій структурного забезпечення програмно-цільового управління шляхом: інтеграції органів муніципального управління через цільову програму в діючі структури регіонального управління; залучення зовнішніх організацій для розробки й управління реалізацією програм розвитку соціальної інфраструктури муніципальної освіти;
- розробка стратегічних планів соціально-економічного розвитку країни та її окремих територій, міст і поселень як основа змін діяльності органів місцевого самоврядування щодо управління розвитком соціальної інфраструктури конкретної муніципальної освіти;
- забезпечення участі в процесах розробки цільових програм представників різних суб'єктів (бізнесу, освіти, охорони здоров'я та ін.)
- включення до системи показників планування і моніторингу індикаторів, що відображають різні сторони життя населення, зокрема пов'язані із соціальними потребами, в цілому якістю життя і довкілля;
- використання інваріантного формування змісту цільових програм, які стосуються розвитку соціальної інфраструктури конкретних муніципальних утворень, що виявляється у складі цілей, завдань, напрямів і програмних заходів.